

regeringen for det synspunkt – havde virksomhederne lidt et likviditetstab? Det tror jeg.

Det er lige præcis det, det udvalg, som nu er nedsat i Arbejdsministeriet med deltagelse af andre ministerier, skal prøve at kigge på: Hvordan kan vi modernisere ferieloven med det udgangspunkt og de synspunkter, som både hr. Helge Sander og hr. Bendt Bendtsen gav udtryk for i Berlingske Tidende den 2. november?

Og da det er ikke første gang, de synspunkter er kommet frem, så man må jo mene det. Men man mener det åbenbart ikke i dag. Måske fordi man ikke helt har forstået, hvad det her forslag handler om. For det handler nemlig slet ikke om det. Det handler om, at regeringen gør det, som den daværende borgerlige regering og den konservative finansminister gjorde i 1992, blot lidt mere lempeligt, nemlig kun med det halve.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Både den socialdemokratiske ordfører og arbejdsministeren kom på talerstolen, men sprang selvfølgelig let og elegant hen over det, der er det virkelige problem, nemlig milliardrøveriet fra virksomhederne. Men så gør arbejdsministeren jo det meget smarte, at hun så fører det over i en avisomtale, der formentlig korrekt var først i november.

Det er rigtigt, at vi har talt om, at vi mente, at der skulle være en parallel konto for lønmodtagere, som ikke fik deres feriepenge, og derfor startede jeg også med at sige, hvilke to ting der optog os.

Dér mener vi at det ville være absolut relevant, hvis man gjorde dette, men hvis man tager det store spring, så vil likviditetstabene blive voldsomt stort, og det er derfor, vi ikke har kunnet medvirke til det, og derfor er der ikke sket andet, end at vi sagde, at vi i princippet var enige i det, Tine Brøndum sagde. Og tabet ville jo blive endnu større, hvis man gjorde det totalt for hele området, og det er der ikke nogen der kan holde til. En socialdemokratisk regering kan heller ikke holde til det, selv ikke det begrænsede, som man her har lavet. Det vil jeg fastholde.

Så har både ordførerne og arbejdsministeren ret i, at det jo ikke er det, der direkte er til behandling her og nu, men det hænger jo sammen. Og jeg har forstået, at næste step ikke engang kommer til behandling i Folketingsalen, for det klarer man vist nok over – hvad hedder det? – kildeskattelovens bekendtgørelser, så derfor er det meget relevant at fremføre

det her, således at hele folket bliver klar over, hvilket røveri der i øjeblikket er i gang.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Blot den anerkendelse af hr. Helge Sander, at nu er det så blevet opdaget, at spørgsmålet om fremrykning af skatteindbetaling ikke er et spørgsmål, der vedrører selve dette lovforslag. Så er vi nået så langt.

Så er der spørgsmålet om, hvorvidt vi her skal føre diskussionen om, hvilke ideer vi har med hensyn til ferieloven i fremtiden. Det fortæller dette forslag for så vidt heller ikke noget om. Men jeg vil da gerne bekræfte, at jeg kender også til et kommissorium, der lægger op til, at ferieloven skal ændres, og den debat glæder jeg mig også meget til, for der er brug for en række af de ændringer, som signaleres i det kommissorium.

Men det vil få en konsekvens også i forhold til det problem, som hr. Helge Sander gør til det helt store. Man har mange gange talt om det i Venstre, når man har været ude til vælgermøder, og når man har skullet lave publikationer, men når det er kommet til stykket, er det jo aldrig kommet frem herinde. Nu kan man ikke undgå, at det kommer op herinde med de konsekvenser, det også kan få i forhold til, at en lønmodtager skal have sine feriepenge, sin feriegodtgørelse, når den optjenes, og at skatten også skal falde, når den optjenes – som det i øvrigt sker med lønnen – og så vil der selvfølgelig komme et likviditetstab. Men det interessante er, at det er rentetabet, vi kan diskutere, og det er væsentligt mindre, end hr. Helge Sander åbenbart er bekendt med.

Aage Frandsen (SF):

Da vi har flere års erfaring som regulær opposition i forhold til f.eks. en finanslov eller et større forlig, så har vi også somme tider haft det sådan, at vi har sagt, at forslag, som vi ellers i en anden situation gik ind for, ville vi ikke i den situation gå ind for, ud fra det argument, at vi ikke ville bidrage til helheden.

Jeg synes sådan set, at Venstre og De Konservative godt kunne have brugt det argument her og sagt: Vi vil ikke bidrage i denne sammenhæng, for vi vil ikke bidrage til at finansiere f.eks. voksne lærlinge – som vi debatterede under et tidligere punkt på dagsordenen – for de penge, vi har her, har vi brugt et andet sted, og dem har vi brugt i fællesskab. For sådan er